

János Bácsi

Hol volt, hol nem volt, volt valahol egy napkeleti király. Annak volt egy fia. Ahogy fölcseperedett, itt volt az ideje, hogy megházasodjon. Az apja nem is kifogásolta, hanem adott a fiának egy tükört, hogy az majd segít neki kiválasztani a menyasszonyt. Varázstükör volt az, aki belenézett, széltében-hosszában belátta a világot! Ahogy a fiú belenézett, látja ám, hogy messze a vizen túl van egy igen-igen szép királykisasszony. Meglátta, megszerette. Föltette magában, hogy egy élete, egy halála, ő elveszi feleségül a királykisasszonyt!

Elbúcsúzott hát az anyjától, apjától, és útnak indult. Nem ment egyedül, mert az apja, az öreg király odaadta neki kíséreeül az öreg szolgáját, János bácsit. János bácsi azt mondta, csináltassanak először is egy hajót. Ezt rakják tele szép női ruhákkal, de úgy, hogy a legszebb legbelül legyen. Még azt is kikötötte, hogy a királyfi végig az egész úton engedelmeskedik neki, mint a parancsolat. Úgy is lett. Mikor a hajó kész volt, felültek rá és elindultak. Végül annak a királynak az országához értek, akit a királyfi a tükörből látott. Nagy híre ment a hajónak! János bácsi árulta a hajóból a sok szép protékát. Addig-addig, míg meghallotta a királylány is és elment ő is ruhát vásárolni.

Csak ezt várta János bácsi! A legszebb holmikát rakta elébe, a királylány meg úgy elálmélkodott, hogy észre se vette, hogy a hajó már el is indult. Csak akkor eszmélt fel, amikor már kint jártak a nyílt tengeren.

Előbb keservesen sírt, de a királyfi addig vigasztalta, míg el nem apadtak a könnyei. Már-már elmosolyodott, mikor felébük került egy viharos felhő. Ez volt a királylány boszorkány anyja. A hajón senki nem figyelt, csak János bácsi. Hallja ám, hogy ezt mondja a boszorkányasszony: -Ha ezek kiérnek a partra, farkasok eszik meg őket. De aki ezt hallja és elmondja, térdig kővé váljon!

Másnap megint jött a viharos felhő, de megint nem figyelt rá más, csak János bácsi. -Ha ezek a farkastól megmenekülnének, a hintó pusztítaná el őket! De aki ezt hallja és elmondja, derékig kővé váljon!

János bácsi ezt is hallotta. Harmadnap ugyanabban az időben harmadszor is megjelent a nagy fekete zivatarfelhő. Megint elkezdte: -Ha ezek a farkasoktól megmenekülnének, a hintó sem pusztítaná el őket, otthon egy dongó száll a királyfi mellé, az úgy megcsípi, hogy menten meghal. De aki ezt hallja és elmondja, egészen kővé váljon!

János bácsi most is hallott mindent. Mikor kiértek a partra, a királykisasszonyt, meg a királyfit ki se engedte szállni. Üzent a katonaságért. Amint ezek megjöttek, kiengedte a fiatalokat a partra.

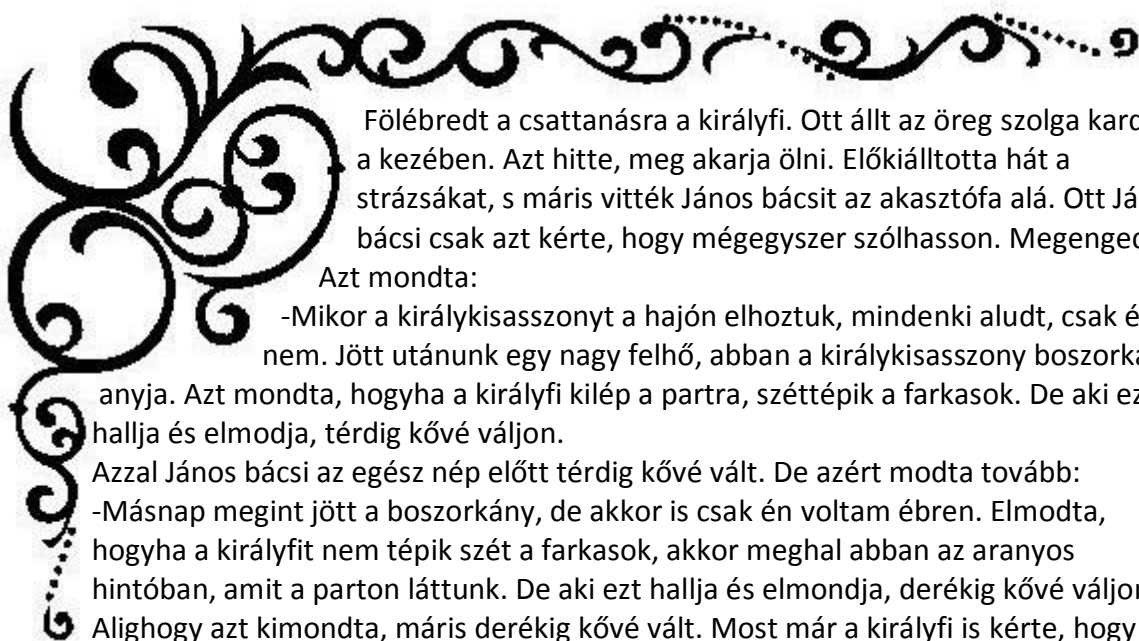
Jöttek ám a farkasok! A katonák azonban mind egy szálig lelőtték őket! Akkor megjelent a hintó.

-Felséges királyfi, abba a hintóba ne szálljon be!

Erősködött a királyfi, mert igen szép hintó volt, de mit tehetett. Megesküdött, hogy János bácsi intézkedései ellen semmit se tesz. Szót kellett hát fogadnia.

Baj nélkül haza is értek. A nagy fáradságtól tüstént elaludtak. János bácsi meg kivont karddal őrködött. Mikor meg berepült a dongó, a tenyerével agyonütötte.

Második útravaló: Nem vagy egyedül!

Fölébredt a csattanásra a királyfi. Ott állt az öreg szolga karddal a kezében. Azt hitte, meg akarja ölni. Előkiálltotta hát a strázsákat, s máris vitték János bácsit az akasztófa alá. Ott János bácsi csak azt kérte, hogy mégegyszer szólhasson. Megengedték.

Azt mondta:

-Mikor a királykisasszonyt a hajón elhoztuk, mindenki aludt, csak én nem. Jött utánunk egy nagy felhő, abban a királykisasszony boszorkány anyja. Azt mondta, hogyha a királyfi kilép a partra, széttépik a farkasok. De aki ezt hallja és elmondja, térdig kővé váljon.

Azzal János bácsi az egész nép előtt térdig kővé vált. De azért mondta tovább:

-Másnap megint jött a boszorkány, de akkor is csak én voltam ébren. Elmondta, hogyha a királyfit nem tépik szét a farkasok, akkor meghal abban az aranyos hintóban, amit a parton láttunk. De aki ezt hallja és elmondja, derékig kővé váljon!

Alighogy azt kimondta, máris derékig kővé vált. Most már a királyfi is kérte, hogy tovább ne mondja, de János bácsi befejezte:

- A harmadik nap is megjött a boszorkány. Akkor meg azt mondta, hogy otthon az ágyban mellére egy dongó repül, megcsípi, s meghal. De aki ezt hallja és elmondja, egészen kővé váljon.

János bácsi ebben a minutumban kővé vált.

Sajnálta mostmár a királyfi, de semmit sem tehetett. Egyszer azonban furcsa álmot látott. Azt álmodta, hogy ha a követ bárány vérével megmossák, újra eleven lesz.

Nyomban bárányt hozattak, megmosták a követ a vérével. János bácsi életre kelt. Akkor m a királyfi elővette a forrasztó vizet, bekente vele a bárány nyakát, hát az is újra eleven lett!

János bácsit meg a királyfi, hogy kiengesztelje, megtette fő-fő generálisának!

Még most is élnek, ha meg nem haltak!